

רַבִּי יְהוּדָה בֶּר אֱלֵעָאִי: גְבוּר שֶׁל תּוֹרָה וְחֶסֶד

מְסִירוֹת שֶׁל אֲהָבָה – מִלְמוּד תּוֹרָה עֲמָקָה וְעַד עֲשִׂיַּית חֶסֶד מִכָּל הַלֵּב.

מסע של אמונה, שמחה ואהבת ה'. מותאם לילדי החמד.

The Light of Torah and Kindness

אין דבר מתוק
יותר מתורתו
של ה' יתברך!

שוקע בלמוד תורת ה'

☀️ רבי יהודה אהבת נפשו היתה
תורת ה'.

☀️ הוא למד תורה בכל רגע
פנוי ביום ובלילה.

☀️ כשילמד, הרגיש קרוב לבו
והודה על הזכות הגדולה!

הַשְׂאֵלָה שֶׁל הַצִּדִּיקִים: תּוֹרָה אוּ חֻסֵּד?

לְלַמֵּד תּוֹרָה זֶה מִצְוָה עֲצוּמָה וְקָדוֹשָׁה! אָבֵל....
מָה עוֹשִׂים כְּשֵׁיטֵּשׁ מִצְוָה דְּחוּפָה שֶׁל חֻסֵּד?
הָאֵם מוֹתֵר לְהַפְסִיק אֶת הַלְמוּד הַקָּדוֹשׁ כִּדִּי
לְשִׁמַּח כָּלָה עֲנִיָּיה אוּ לְלוּוֹת נַפְטָר?

כִּיצַד נַעֲשֶׂה אֶת הַנַּחַת הַכִּי גְדוֹלָה לָהּ?

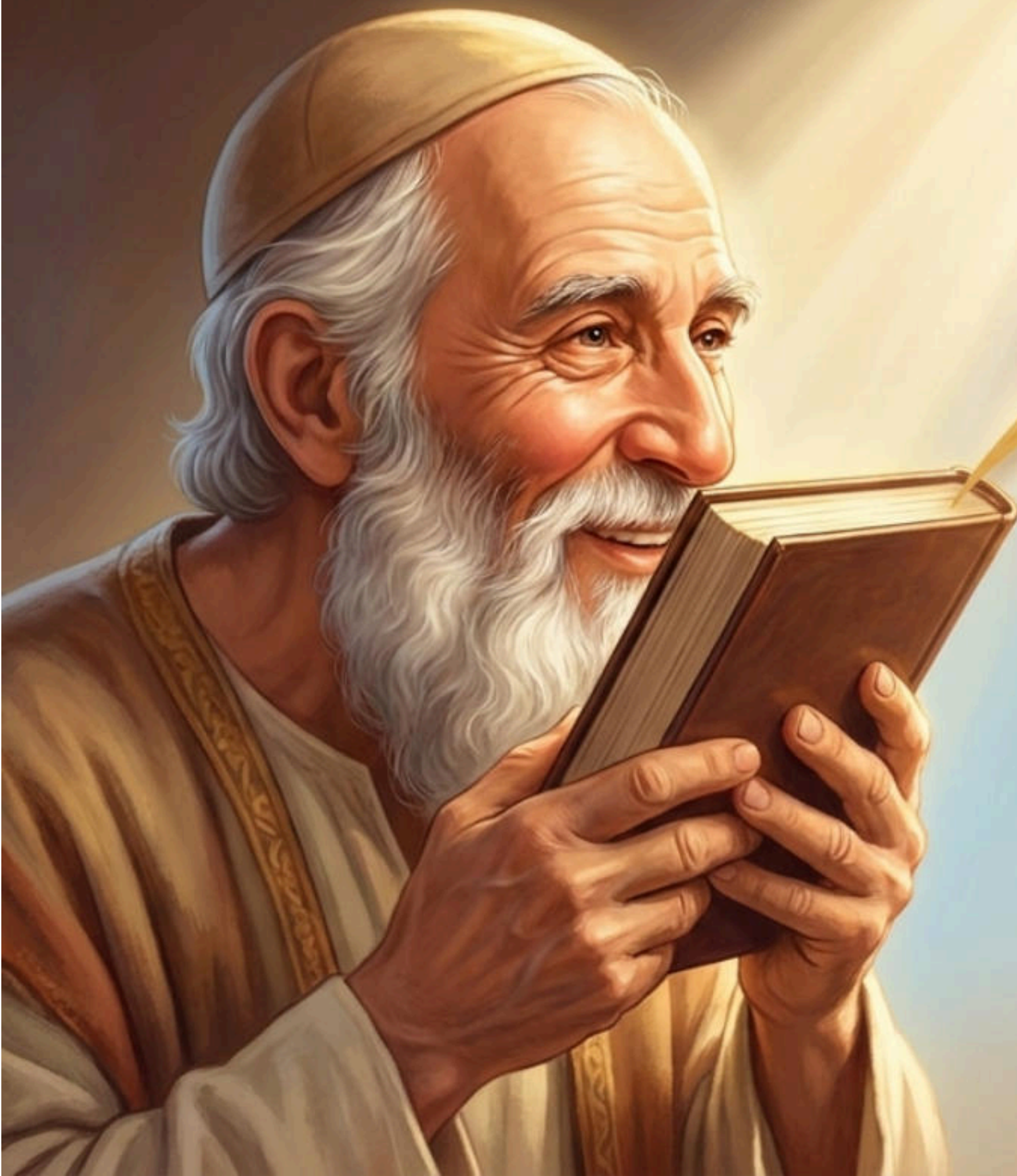
פֶּסֶק הַהִלְכָּה: מָה לְמַדּוּ אוֹתָנוּ חֲכָמִים?

שְׁאֵל רַבּוֹתָנוּ

מִבְּטָלִין תִּלְמוּד תּוֹרָה
לְהוֹצֵאת הַמָּאת הַמֵּת
וּלְהַכְנִסָּת כָּלָה.

כְּאֲשֶׁר אֵין מִסְפִּיק אֲנָשִׁים שְׂיַעֲזְרוּ – חוֹבָה לְהַפְסִיק,
לְסַגֵּר אֶת הַסֵּפֶר, וּלְלַכֵּת לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם אַחֵרִים!
אֵלֹהֵי רַחֲמֵי ה' עַל עַמּוֹ!

עוזבים הכל בשביל המצווה!

רבי יהודה לא חשב פעמים.

כששמע שיש כלה וחתן עניים שאין מי
שישמח אותם – הוא סגר מיד את הספר!

**מדוע? כי לעזר ליהודי אחר זו הדרך
הכי גדולה לכבד את ה' ואת תורתו.**

רְקוּד שֶׁל מִצֹּה עִם עֵנֶף הַדָּס!

כֹּלָה נָאָה
וְחִסּוּדָה!

- גְּדוֹל הַדּוֹר שָׂכַח מִהַכָּבוֹד שְׁלוֹ לְמַעַן הַמִּצְוָה!
- הוּא לָקַח עֵנֶף עֵץ הַדָּס רִיחָנִי וְרָקַד לְפָנֶי הַכֹּלָה הָעֲנִיָּה.
- הוּא שָׁר מִכָּל הַלֵּב, כְּדִי שֶׁהִיא תִרְגֵּשׁ הֵכִי מִיּוֹחֶדֶת וְאַהוּבָה.

אַבֵּל יֵשׁ יוֹם אֶחָד בַּשָּׁנָה...

אותו צדיק שיִדַּע לְשִׁמּוֹחַ עַד הַשָּׁמַיִם, יִדַּע גַּם לְכָאֵב וּלְבָכּוֹת.

מָתִי? בְּעָרֵב תִּשְׁעָה בָּאֵב.

הַיּוֹם נִשְׁבוּ אָנוּ מִתְאַבְּלִים עַל חֲרָבֹן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁלְמַעַן ה' וּמַחֲכִים לַגָּאוּלָּה.

ערב תשעה באב: האבל על בית המקדש

הסעודה: היו מביאים לו פת
יבשה עם מלח (פת חרבה).

השתיה: שתה רק קנקן מים
פשוט (קיתון).

המקום: התישב על הרצפה
בין התנור לכירים.

הרגשתו: הוא בכה על המקדש מֵשׁ
כמו אדם שקרוב משפחתו נפטר.
כל כך הוא אהב את ה'!

גִּדְלָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק: שְׁנֵי צַדֵּי הַמַּטְבֵּעַ

צֶד הָעֶצֶב

כְּשֶׁאֵין לָהּ בֵּית
מִקְדָּשׁ.

הַפְּעוּלָה: יוֹשֵׁב עַל הָרֶצֶפָה
הָרֶצֶפָה בְּצֶעַר וּתְפִלָּה!

צֶד הַשְּׂמִיחָה

כְּשֶׁיְהוּדֵי זְקוּק
לְשִׂמְחָה (כֻּלָּה עֲנִיָּה).

הַפְּעוּלָה: רוֹקֵד
וְשִׂמַּח בְּלִי גְבוּל!

מִתּוֹךְ אֲהָבָה מְשֻׁלָּמֶת" – מִתּוֹךְ
אֲהָבָה מְשֻׁלָּמֶת לָהּ וְלָעָם יִשְׂרָאֵל!

שׁוֹרֵשׁ אֶחָד: גַּם הַשְּׂמִיחָה וְגַם
הַבְּכִי נַעֲשׂוּ "לְשֵׁם שָׁמַיִם" –

תּוֹרַת ה' הִיא תּוֹרַת חַיִּים!

תורה אמתית היא לא רק
לקרא בספרים ולשבת בכתה!

התורה מלמדת אותנו מתי
להניח את הספר באהבה, מתי
לעזר לחבר בצרה, מתי לשמח
אתו, ומתי להתפלל על יְרוּשָׁלַיִם.

מדרגת
הצדיק
(ME)

המבט של רבי יהודה

רבי יהודה לעולם לא חשב
"מה נוח לי עכשו".
השאלה שלו תמיד הייתה:
"למה ה' צריך אותי ברגע זה?"
אם ה' צריך שאלמד – אלמד.
אם ה' צריך שאשמח חתן –
אורוץ לרקד בחוץ!

הַקְהִילָה
שֶׁלָנוּ
(WE)

המבט שלנו בכתה ובהפסקה

לפַעַמִּים אֲנַחְנוּ עֲסוּקִים
מְאֹד בַּמִּשְׁחָק שֶׁלָנוּ, אוֹ אִפְּלוּ
בַּמִּשְׁימָה שֶׁהַמּוֹרֶה נָתַן.
אָבֵל חֲכָמִים מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ
לִפְקֹחַ עֵינַיִם!
הָאֵם רְאִינוּ חֵבֶר שִׁיּוֹשֵׁב
עָצוּב בַּצַּד? אֲנַחְנוּ עִם
אֶחָד, וְחוֹבְתָנוּ לַעֲזוֹר!

הַיּוֹם תּוֹרָה צִדִּיק כָּזָה!

הַמְּשִׁימָה
שְׁלָךְ
(YOU)

מְצַאתָ חֵבֶר עָצוּב בַּהֶפְסָקָה?
עָצֹר אֶת הַמְּשִׁחָה וְגִשׁ לְשִׁמּוֹת אוֹתוֹ!

רָאִיתָ מִינְשֵׁהוּ שֶׁקָּנְשָׁה לוֹ?
עֲזֹר לוֹ מִיָּד, לְשֵׁם מַצּוּה וְשִׁמְחַת ה'!

כְּשֶׁאַתָּה לּוֹמֵד תּוֹרָה אוֹ מִתְפַּלֵּל
– עֲשֵׂה זֹאת בְּרִכּוּז וּבְאַהֲבָה
גְּדוֹלָה לַה'!

מַאֲיִן בְּאֵנו? מְקוֹרוֹת הַקּוּדֶשׁ

תְּלִמּוּד בְּבִלִי, מִסְכָּת כְּתוּבוֹת (דף י"ז):
מִכָּאן לְמַדְנוּ אֶת הַכָּלֵל לְהַפְסִיק לְמוֹד
תּוֹרָה בְּשִׁבִּיל מִצְוָה רַבָּה, וְאֶת הַסִּיפּוֹר
עַל רַבִּי יְהוּדָה שֶׁרָקַד בְּשִׁמְחָה עִם
הַהֶדְסִי ("כֹּלָה נָאָה וַחֲסוּדָה").

תְּלִמּוּד בְּבִלִי, מִסְכָּת תַּעֲנִית (דף ל'):
מִכָּאן לְמַדְנוּ אִיךָ הַצִּדִּיק אָכַל פֶּת
יְבִשָּׁה בְּמֶלֶח בְּעָרֵב תִּשְׁעָה בְּאֵב וּבִכָּה
עַל הַמְּקֻדָּשׁ הַחָרֵב.

וְאַהֲבַת אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ! יְהִי רָצוֹן שְׁנִזְכָּה

יְהִי רָצוֹן שְׁנִזְכָּה לְלַמֵּד אֶת תּוֹרַת ה' בְּשִׂמְחָה, לַעֲשׂוֹת חֻסֵּד עִם כָּל
יְהוּדִי, וְלִרְאוֹת בְּבִנֵּי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ! אָמֵן!

